

Distribució de *síndria/sindri* (I)

(ALDC, V, 1114. La *síndria*)

En aquest mapa ens ocupem solament de la caiguda o no de la vocal final en el segment final *-ia*. Constatem la pràctica generalitat de *síndria* a tot el Principat, Menorca, una localitat de Mallorca (81, Felanitx) i Eivissa, tret de la capital. En canvi, *sindri*, amb apòcope vocàlica, apareix a una gran part del ross., en mall. i a la ciutat d'Eivissa. Les gramàtiques històriques no informen sobre la cronologia del canvi, ni per al ross. (Fouché, 1924 a: 87) ni per a les altres àrees (Moll, 2006: 99).

Pel que fa al mall., el fenomen és relativament tardà. En els textos de la *Scripta mallorquina*, grafies com *glòria*, *bèstia*, *família*, etc. són constants fins al s. XX; només en un text de 1700 notem *glori* (dins el context “glori amèn”, que ens podria acostar a l'origen del canvi), única forma que contrasta amb *memòria*, *sentència*, *Eulària*.

El canvi deu ser paral·lel al del present de subjuntiu (*pàssia* → *passi*), almenys en mall. d'època ben moderna. Tant en els verbs com en els substantius, la fonosintaxi hi deu tenir un paper important (*una família agradable* → *una famili agradable*, *una glòria esperada* → *una glori esperada*, etc.); recordem el context esmentat “glori amèn”.

La pèrdua en ross. podria tenir alguna relació amb l'occità, pel rebuig dels proparoxítons, però no tenim doc. del canvi; la mateixa pèrdua, però ocasional, es troba en zones del cat. or. en la var. *glori*. Ni el grau zero de *glori* ni el de l'àrea ross. han de tenir relació de causalitat amb el mall., atès el caràcter recent del canvi i el manteniment hodiern de *-ia* en men. i la part rural d'Eivissa. Veg. Recasens, 1998: 543-544.

